

Růže z Texasu - Matuška, Waldemar

1. Jedu Vám večer stezkou dát koňům v řece pít,
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít'.
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
ale tahle hraje prim.
- R. Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tuhle žlutou růží z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, a teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R.

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm Měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh'
přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R.

4. Od těch dob své stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

R.

1. Jedu Vám večer stezkou dát koním k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem až z koně slít'.
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
ale tahle hraje prim.

B6 F6 Gm7 C7 F6 C7
 R. Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a ne - bo s tou,
 F6 Db7 D9 G7 Gm7 C7
 dej říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 F6 A7 B6 Hdim F6 Gm7 C7
 Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 F6 Db7 D9 Gm7 C7 F6 C7
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, a teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R.

3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
 a dole teklo Rio Grande a po něm Měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh'
 přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R.

4. Od těch dob své stádo koní sem vodím k řece pít
 a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

R.